
POCAŁOWAĆ SIĘ (4) *vb pf*

się (2), sie (2).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -ować); oba a jasne.

praet 3 pl m pers pocałowali się (1). subst pocałowały się (2). ◇ part praet act pocałowawszy się (1).

SI stp, Cn, Linde brak.

Pocałować jeden drugiego (4) : A gdyż sie mieli rościć pocałowáli sie bárzo płącząc/ á zátym sie roziácháli. HistRzym 77v; Szli wierni towárzyfzy/ y ná drodze Ołtyeńfkiey/ gdzie sie mieli rozić [...] pocałowawfzy sie/ ták sie pozdrawiáli SkarŻyw 601.

Przen (2) : Miłóśierdzie y prawdá ząbieżály łobie w drogę/ ípráwiedliwość y pokoy pocałowály sie/ prawdá z zímie wyniknęła/ á ípráwiedliwość z niebá poyżrzála. WysKaz 21 [idem] [Glosy III nr 102/80].

Szereg: »obląpic się i pocałować się« (1): Iáko y Dáwid piŕze/ iż prawda á ípráwiedliwość potkawfzy sie ná drodze obląpiły sie y pocałowály sie [Ps 84/11] RejZwierc 51.

Formacje współrdzenne cf CAŁOWAĆ SIĘ.

EW, (JDok)